

1894-09-22

bü • - ç ½ ^ , ½ ç Ä - ± Á . 5 3

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10879>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΡΩΝΗΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

'Επεργία εν Κύπρῳ Σελινού..... 8.

'Ἐν τῷ ἔξωτερῳ 10

Πάσσα μέτησις δέον νὰ γίνηται πόδες τὸν
ἐκδότην, ὡς καὶ πᾶτα ἀπόδειξις πληρω-
μῆς δίστα νὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφὴν αὐτοῦ

ΕΘΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ καὶ ἐκδότης:
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΝΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΕΓΕΡΘΩΜΕΝ!

'Ἐν τῷ ἡγούμενῳ φύλλῳ ἐξετάσα-
μεν δὲ τὰ κύρια αἴτια, δι' ἡ Κύπρος
ἔμεινε στάζουσα καὶ δὲν πρώθεν σέ-
ύπὸ τὴν ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν εἶνε
δύνο: ἡτοι δὲ πρὸς τὴν Τουρκίαν φόρος
καὶ ἡ πολυδάπανος ἀγγλικὴ διοίκησις
τῆς νήσου. Σήμερον περὶ τούτου ἔκ-
στος εἶνε πεπεισμένος καὶ, ἐχὼν οἱ Κύ-
προιοὶ ἡμεῖς μὴ ἀποφασίσωμεν ἐπὶ τέ-
λους νὰ ἔξευρωμεν καὶ λάβωμεν τὰ
κατάλληλα μέσα, ἵνα ἀποτινάξωμεν
ἀπὸ τοῦ τραγήλου ἡμῶν τὸν ἐφιάλ-
την τοῦτον, διὸ ἡ Ἀγγλία ἔκσυσις ἐ-
πιβάλλει ἡμῖν, ἵνα γυμνητεύωμεν
ἐσαεὶ καὶ ἀθλοῦσθενμεν, τότε ἂς μὴ
αἰτιώμεθα ἡ ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ ἂς εἰ-
πωμεν διτι θέλομεν ἀδιαχέπτως νὰ εί-
λωτεύωμεν πρὸς τοὺς πεπολιτισμένους
νέους ἡμῶν κυρίους. Καὶ ἐτοιαύτη
περιπτώσει μικρὸν δύναται τις να ἀ-
ιμένη παρὰ τοῦ δυστυχοῦς ἀπλοῦ
λασοῦ, τὴν μείζονα δὲ εὐθύνην φέρουσιν
οἱ ἡγέται τοῦ λασοῦ, ἡ ἀξιοῦντες δὲτι
εἰνε τοιοῦτοι. "Οτι δὲ λαὸς εἶνε ξειρας
πάντοτε νὰ παρακολουθήσῃ εἰς πᾶν
έμφρον καὶ μεμετρημένον κίνημα ὑ-
πὸ τῆς ὁρείσιας τοῦ τόπου, ἀπεδεί-
γήτη καὶ ἐκ τοῦ τελευταίου συλλαλη-
τηρίου, τὸ ὄπειν ἔλαβε χώραν εἰς τὰ
οἰνοφόρα χώρια. Ἀλλὰ καίτοι ἐπικρ-
τῶμεν πρὸς τὸ διάβημα τοῦτο καὶ
συμμετίζομεν τὸν τόνον τῶν συνεπαρ-
χιωτῶν ἡμῶν, ῥρονοῦμεν δμως δὲτι
τὸν πρέπει τὸ οἰκονομολογικὸν ζήτημα
τῆς Κύπρου, τὸ ὄπειν κατήνησε σή-
μιρον ζωτικώτατον δι' ἀπαντες τοὺς
κατόχους νὰ μερικεύηται εὐτῷ καὶ ἡ
δύναμις τοῦ τόπου νὰ κατατέμηται
καὶ περιπάτεται ἐπιτομερεῖαις, ἀλλ' δὲτι
πρέπει δῆλοι δημοὶ οἱ κατόχοι νὰ
συσχεψθῶμεν ἀνευ ἀναστολῆς περὶ τῶν
ἀναγκαίων καὶ καταλλήλων μέτρων,
διποσ δυνηθῶμεν ἐπὶ τέλους νὰ ἔπιτύ
χωμεν ἀνακούφισιν ἐκ τῆς βρετανικῆς
φορολογίας, ἡν ἡ Ἀγγλία, φάνεται
ἐπιρροήσεως ἐπιμένει νὰ διατηρῇ ἐν
τῇ νήσῳ, διόπι εἰνε τὸ μόνον μέσον, δι'
οἱ οὐδέποτε θά δυνηθῶμεν νὰ ἀναλά-
βωμεν ὡς λαός καὶ νὰ τείνωμεν εἰς
λευθέρεν ζωήν.

Μέχρι τούτης ἀπεδειχθῆται οἱ οὐ-

ναστίαι τοῦ Νομοθετικοῦ ἡμῶν Συμ-
βουλίου καὶ οὐδὲν συντείνουσι πρὸς
ἄρσιν τῆς κακείας τῆς νήσου, οὐδὲ
αὐτὴ δὲ τὴς πρεσβεία ἐπήνεγκε τὸ ἐλέ-
χιστὸν ἀποτέλεσμα, καὶ δμως ἐσμὲν
πεπεισμένοι, δὲτι, ἐάν τὸ κατατρύχον
τὴν νήσου κακὸν παρουσιασθῇ ὑπὸ^{τὸν}
τὴν γενικὴν αὐτοῦ ἐποψίν καὶ φωνὴ^{τὸν}
ἐκπεμφῆ ἀπὸ μιᾶς ἀκρας τῆς Κύπρου
εἰς ἄλλην, εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ ἀκου-
σθῇ, ἀπότες μάλιστα νῦν ἡγεῖται τοῦ
ὑπουργίου τῶν ἀποικιῶν ἀνὴρ, οὐ τὰ
δίκαια καὶ φιλανθρωπικὰ αἰσθήματα
διετρανώθησαν καὶ ἐν Ἰνδίαις καὶ ἐν
πλείσταις ἀλλαις περιστάσεσι. Ήλε-
σται καὶ ἐκ τῶν Ἀγγλων αὔτοπτῶν
τῆς ἀλλιότητος τῆς νήσου· φέρουσιν ἡ-
μᾶς ἐπὶ τῇ ἀδρανείᾳ καὶ ἀπαθείᾳ τ-
μῶν, ... παραπομπαὶ πορευομένων τῶν
φερούτων τοῦ τόπου δὲν πρέπει ν' ἀγ-
μένωμεν ἔως ὅτου κορυφήθῃ ἐντελῶς
τὸ κακὸν καὶ οἱ κατόχοι ἀρξανται νὰ
μεταναστεύσωσι ἐκ τῆς νήσου, ἵνα ἐκ-
ζητήσωσι τὸν επισύσιον ἀρτονέν ξέναις
χώραις, ἀλλὰ πρέπει ἀπὸ τούτον καὶ ἐν-
όστι εἶνε ἀκόμη καίρος νὰ φροντίσωμεν
διά τὴν μεταλλαγὴν τοῦ κυβερνήτηκου
συστήματος, τὸ ὅποιον πείζει καὶ κα-
ταλλίθει ἡμᾶς, σέρου εἰς ἀπόγνωσιν
πάντα συναισθανόμενον τὴν ἀδικίαν, ἡ-
τις προσγίνεται τῇ νήσῳ, καὶ πρὸς
τοῦτο εἶνε ἀνάγκη νὰ σκεφθῶσι καλῶς
καὶ νὰ ἐνεργήσωσι ἐν δέοντι πρὸς πάν-
των οἱ πειματικοὶ καὶ λοιποὶ ἀργη-
γοὶ τοῦ λαοῦ τῆς Κύπρου. Δὲν πρέπει
νὰ ὀργάσωσι οὖτε μένουν, διταν πρόκει-
ται περὶ ιλικῶν ἀμοιβῶν ἡ συλλήσσεως
τιμητικῶν ἀξιωμάτων, ἀλλὰ πρέπει
νὰ γρηγορῶσι καὶ νὰ ἐνεργῶσι μετὰ
βαρυτικιμέστης καρδίας, μάλιστα ὅταν
βλέπωσιν ὀφθαλμοφανῶς διτι ὁ λαός ἀ-
δικεῖται καὶ πάσχει καὶ διτι συστημα-
τικῷ τῷ τρόπῳ κατάγεται εἰς ἔλεθρον,
ἵνα τῶν ἐστιῶν αὐτοῦ κατισχύσῃ ἡ
κακοδικίμονία καὶ ὁ δαίμων τῆς διου-
λείας ἐπιρρήψῃ ἐπὶ αὐτῶν διερκῶνται
εἰς ἀξινότητα τὴν ὁχλὸν αὐτοῦ.

ΑΝΑΓΚΗ ΙΙΓΚΥΠΡΙΟΥ ΣΥΓΓΛΩΣΣΗΡΙΟΥ

'Ἐκ τοῦ ἐν Ηέρα· πεδίῳ ὑπεργανω-
θίνεται συλλαλητηρίου τῶν οἰνοπαρα-
γωγῶν κατεταταί τοῦ ἐπαράτου ζινζι-

ριὲ, λαμπρὸν παράδειγμα ἔχομεν ἡ
ἀρυθιῶμεν πάντες οἱ Κύπροι, διποσ συ-
στηματικῶτερον καὶ τελεσφορώτερον,
πιστεύομεν, ποιῶμεν ἐν τῷ μέλλοντι
τὰ παράπονα ἡμῶν κατὰ τῆς ἐπα-
γγλικῆς φορολογίας, ἡτις δοσημέροι: ἔται-
τλεῖ πᾶσαν παραγόντην καὶ ζωτικὴν
δύναμιν τῆς γράφας. Δὲν γνωρίζομεν,
βιβλίως, ὅποιον ἔσται τὸ ἀποτίλεσμα
τοῦ εὐπαρηγητιστοῦ κινήματος τῶν
οἰνοφόρων διαμερισμάτων, ἀλλ' ἐλπί-
δας μεγάλας τρέρσμεν, διτι ἀπέναντι
τῆς συσσώμου ἐκείνης ἐξεγέρσεως δὲν
θέλει καφεύση καὶ πάλιν ἡ κυβέρνησις
τῆς Ἀνάσσης, χάριν λαοῦ πενομένου,
ἐχιτουμένου ἐν τῷ δικαίῳ αὐτοῖς τὴν
μεγάλημαν τοῦ βρετανικοῦ κράτους.
Παρομοίας ἐνεργείας ἔδει πράττει
λοιπόν, ... παραπομπαὶ πορευομένων
φερούτων τοῦ τόπου δὲν πρέπει ν' ἀγ-
μένωμεν ἔως ὅτου κορυφήθῃ ἐντελῶς
τὸ κακὸν καὶ οἱ κατόχοι ἀρξανται νὰ
μεταναστεύσωσι ἐκ τῆς νήσου, ἵνα ἐκ-
ζητήσωσι τὸν επισύσιον ἀρτονέν ξέναις
χώραις, ἀλλὰ πρέπει ἀπὸ τούτον καὶ ἐν-
όστι μεγάλα μέρος πταίσμεν καὶ ἡ
μεῖς εὐτοί, οἱ τεινες μετὰ τὴν διέψυσην
τῶν προσδόκων μας περὶ ἀγαθῆς διο-
κήσεως, περὶ τὰ ἐπιβαλλόμενα ἡμῖν,
καθίσαντα, περιεπέσαμεν εἰς ἀδράνει-
αν, ἀφέντες τὰ πάντα εἰς τὴν ἀτυχί-
αυτῶν φοράν καὶ οὐδεμίταν πώποτε ἀ-
ξιαν λόγου ἐνέργειαν, δυναμένην νὰ
μᾶς ὠφελήσῃ, ποιήσαντες. Δέοντα μά-
θωμεν καλῶς, διτι δὲν ἀδρανεῖ λαός ἐ-
πιθυμῶν ἀνθρώπινην δισκήησιν, οὐδὲ
ἀναμένει σωτηρίαν ἐξ οὐρανῶν, ἀλλ'
ἐργάζεται δραστηρίως καὶ πάσῃ δυνά-
μει ἐνεργεῖ, διποσ παρασκευασθή καὶ δι'
έσυτὸν καὶ διὰ τοὺς ἐπιγόνους εὐδαι-
μονέστερον μέλλον. Τοῦτο πάντες ἀς
λέθωμεν ὑπὸ δψιν καὶ ἐφ' δσον αὶ ἐνα-
ποληγθεῖσας ἡμῖν δυνάμεις ἐπιτρέπου-
σι ποιάν τινα ἐνέργειαν, ἀς κινήσωμεν
πάντα λίθον, διποσ ἐφελκύσωμεν τὴν
συμπάθειαν τῆς κραταῖσις ἡμῶν προσ-
τάτιδος, ής πλεισταί εὐγενῆ τέκνα εἰς
πρόσημα. δὲν ἀμφιθεαλόμεν, νὰ ὑψώ
σωσιν εἰς τὴν ἀτυχίαν, διτι διάρκειαν τῆς
σκοπὸς τῆς δημιουργίας τοῦ καὶ τοῦ
ἐνταῦθα προσωρισμοῦ τοῦ.

"Ισως ἐκ τῶν διαλειτήντων ὁ ἀνα-
γνώστης ἐμάντευσεν εἰς ποιὸν θίλομεν
νὰ καταλήξωμεν συμπέρασμα. "Ισως
κατενόησεν, ἡδη διτι ἡ παιδαγωγία δ-
φειλει, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς
ἐκπαίδευσεως καὶ τῆς ἀνατροφῆς τῶν
νέων, νὰ ἔγη πάντοτε ὑπὸ δψιν της
τὴν θεωρητικὴν κατάταξιν τῶν διαφό-
ρων εἰδῶν τῆς ζωῆς ἐπειρρήψῃ
εἰς τὴν πολυδιάστατην πάντα της ζωῆς.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
Καταγωγίσαντες καὶ ἀποχοπήν.

"Ἄσθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ
Νέου "Εθνους" καταχωρίζονται δωρεάν.
Η σύνταξις δὲν εύθυνεται διὰ τὰς γνω-
μας τῶν ἀνταποκριτῶν της.
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

οικήσεως καὶ τρίτον κατὰ τῆς πλημ-
μελοῦς λειτουργίας ικανῶν διοικητη-
κῶν: οὐλάδων. Πρὸς διόρθωσιν τόσω
μεγάλων κακῶν ἡ πεῖρα ἐδιδάξει ἡ-
μᾶς, διτι εἰς οὐδὲν ὠρελούσι. ἐνέργεια
μονομερεῖς καὶ στερούμεναι τῆς Ισχύ-
ος ἱκένης, ἦν μία κυβέρνησις ὀρείλει
πρώτον καλῶς νὰ σκεφθῇ, ἵνα περι-
φράξῃσθη. "Ἐχουμεν δι' ἐλπίδος, διτι
Παγκύπριον Συλλαλητήριον διοργα-
νούμενον μετὰ περισκέψεως, θέλει συ-
ντέλεση εἰς τὸ νάληφθωσι πλέον ὑπὸ^{τὸν}
δψιον τὰ παράπονα ἡμῶν καὶ κατ'^{τὸν} ἀκο-
λουθίαν βελτιωθῇ ἡ δυσάρεστος κατά-
στασις; ἡτις ἐπήγασεν ἐκ τῆς ἀκηδεί-
ας τῶν ἀναλαβόντων τὰς τύχας τῆς
Κύπρου, ἐξίκετο δὲ εἰς βαθύτην.
σωματουμένη ἡ Κύπρος σύμπασσα ἀς
θεόηση δροντοφώνως εἰς τὰ ὡτα τῶν
ἀρχόντων, διτι ἡ τελεία ἡμῶν κατα-
στροφὴ ἐπίκειται καὶ ἀς ὑποδείξωμεν
τὴν ἀνάγκην. τῆς λήψιεως μέτρων
πρὸς σωτηρίαν ὀλοκλήρου λαοῦ. Οὐ-
τῶ πράττοντες, μὴ ἀμφιβάλλωμεν διτι
θέλομεν κινήση τὸ διαρέρον τῶν δι-
λοδικαίων καὶ ισχυρῶν καὶ διτι οὐχὶ^{τὸν}
θράδιον θέλομε

τεῖται πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ προφητεῖαν
συμβῆ του, ἀκολουθεῖσα. ὡς εἶπομεν,
τὴν τάξιν καὶ τὴν ἀρμονικὴν ἀλ-
ληλουγίαν τῶν ἐν τῷ βίῳ ἐνεργειῶν
μας.

Οπως φθάσωμεν εις τὸ ὑψίστον τῆς ἀνατροφῆς σημεῖον, πρέπει ἀνεμοθιβόλως νὰ διέλθωμεν δι' ἐλών τῶν βαζικίδων τῆς ἀνθρωπίνης γνώσεως, νὰ ἔγκυψωμεν εἰς πᾶσαν ἐπιστημονικὴν μιλέτην. 'Αλλ' ἐπειδὴ τοιαύτη μάρτυσις εἶνε συήθως ἀνέφικτος καὶ καὶ ἀκατόρθωτος, εἰς μερικήν τινα ἀρκούμενα ἀγωγὴν, φροντίζοντες πάντοτε νὰ ἐνδιατρίβωμεν, ὅσον οἷον τε πλειότερον, ἐπὶ ἐπωφελεστέρων γνώσεων, αἱ ὁποῖαι συνήθως καὶ κατακεκτημέναν παραμελοῦνται. Μεγάλη ἀπαιτεῖται πρὸς τούτοις προσοχὴ ἐπως μὴ ἀνατρέπωνται καὶ συγχέωνται εἰς συντικοὶ τῆς διδασκαλίας ὅροι, ὡς τοῦτο συμβαίνει ὄσακις προτάσσονται ἡ τῆς φιλολογικῆς καλλιεπείας κακλιέργεια τῆς κτήσεως τῶν στοιχείων καὶ μᾶλλον ἀπαραιτήτων πρακτικῶν γνώσεων. Οὐδὲ συμιχρῶν ἐπιτερρεμέμεισεων κατὰ τὴν διδασκαλίαν βλέπουμεν τὴν ἀγωγὴν ὅπως προστάτικος τινας ἐξαρμοσθῶσιν οἱ προσεκτεῖντες περὶ ἀγωγῆς ὅροι, τοὺς ὅποιους πραγματίζοντες καθιστῶμεν ἐν πολλεῖς τῇν παιδεγωγίαιν πληρμελῆ καὶ ὅτανπο.

Ἐν πρώτοις εἶνε πασίδηλον ὅτι ὁ
πρότερος ἔχει πρὸ πάντως ἄλλου νὰ
τηρήσεως καὶ προσκυνάζεις· ποίᾳ τῷ
ὄντι ἡ ὥρεις εἰς τῆς διὰ πολλοῦ πόνου
σπουδηίσης· παιδείας του, θταν δὲν
γνωρίζῃ να περιπειθῇ τὴν ὑγείαν
του; Ήσκλέπιοι πολλάκις ἀπολυόμενοι
τοῦ γυμνασίου καὶ ἐπὶ ψευδεμφυματείᾳ
βεβαίωσιμοι, ἀγνοοῦται τὴν πρωτίστην
ὅλων τῶν ἐπιστρμῶν, ἵκείνην δηλο-
νότι, τῆς μᾶς διδάσκει τὸν τρόπον,
διὰ τοῦ ὄποιού δυνάμεθα ν' ἀπορεύγω
μεν τὰς ἐπιβλαβεῖς διὰ τὴν ὑγείαν
μας πράξεις. Ήσσας πραγματικῶς δὲ,
βλέπομεν ἀσίευειας, προεργυμένως ἐκ
τῆς ἀγνοίας τῶν θυμιολογικῶν νόμων
καὶ τῶν κανόνων τῆς ὑγείεινής! Εάν,
ἐποτὲ, τούτου πολλοὶ ἀνθρώποι μα-
στίζωνται ὑπὸ τῆς πενίας ἢ στερῶν
τοι: ἐργασίας, ἔλανοῦτοι, λέγω, δι' ἔλ.
λεψίων πόρων, διέργωνται τὴν ζωήν
των ἐν κακούγιας γατὶ θλιψεσιν, δὲν
διεπιεύμεθα ἀρά γε ν' ἀποδώσωμεν
τοῦτο· εἰς τοὺς ἀναδεγμέντας τὴν ἀ-
νατρεψήρι τῶν, εἰς ὄποιοι δὲν ἔργοντι
σι, νὰ διεδάξωσιν εἰς αὐτοὺς τὴν οἰκι-
ακήν καὶ πολιτεικὴν σίχονομίαν, ὡς
καὶ τας θετικὰς ἐπιστήμας, ἐπὶ τῶν
δησίων στηρίζεται καὶ δι' ὧν τελειο-
ποιεῖται· ἦ βομβηγανία;

Ἐξιν παρετέχθωμεν τὰ φρονήματα
τῶν καθημάτων πειπτικολέγων ἢ τὰς
θεωρίας τῆς εὐγχρόνου ἀγγλικῆς σχο-
λῆς, οὐλούμεν περιορίσεις ὀλόληγρων
τὴν πειδαγώγαν εἰς τὰ περὶ σωμα-
τικῆς εὐεξίας; Εἰς τὸν δὲ

δάγματα. Καθ' ήμας δύως, ὁ αὐτόρων πος δὲν εἶνε μόνον ίδια κόντι τι δι', ὀφελούσην ἀποκλειστικώς διά μόνην νὰ φρουτίζῃ τὴν τοῦ σώματος ζωήν. Δέν ξηπληροῦται τὴν ἀποστολήν του ἐάν κατερθώσῃ μόνον νὰ χαιρεῖ πλήρη θυγείαν καὶ σύλλογος εὐχαριστῆς τὰς σωματικάς του ἀνάγκες; Πρέπει νὰ μαρτυρώῃ, καὶ ως ἀνθρώπου. Ως αἰτομένη, ὡς ψυχή. Διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ τὸ τιστεύτων, ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην καὶ ἥβην τῆς καλλιεργείας, ἔχει ἀνάγκην διανοητικῆς ἀναπτύξεως, ητοι γραμμάτων, ἐπιστημών καὶ θρησκείας.

Αἱ ἐπιστῆμαι καὶ τὰ γράμματα δὲν
είνε πληρῶς μόνον ὡραῖσμάς ή παρα-
πληρωτικόν τι τῆς ἐν γένει μεριώ-
σεως τοῦ πνεύματος μέρος. ἀλλ' οὐσι-
αδῶς ἀπεραίτητοι διὰ τὴν ἀνάπτυξιν
τῶν διανοητικῶν ήμῶν διγνάμεων. Η
ψυχὴ δὲν διαπλάττεται μόνη πρέπει
να τὴν διαπαιδαγωγήσωμεν διὰ των
μεγάλων τῆς ιστορίας μαθημάτων,
διὰ τῶν ὑψηλῶν τῆς συγχρόνου πρᾶ-
πάντων φιλολογίας παραδειγμάτων
καὶ διὰ τῆς θρησκευτικῆς διδασκαλί-
ας. Κατὰ διεφέρους βαθμούς ή διανοη-
τική καὶ ἡγιακή μόρφωσις εἰσὶν εἰς δι-
λούς ύπτιοι γρεωτικαὶ, στενῶς δὲ καὶ ἀ-
διαρρήκτως συνδεδεμέναι μετὰ τῆς
ψυχικῆς καὶ σωματικῆς ἀναπτύξεως
δὲν είνε συνεπῶς δίκαιον να νομίζω
μεν ὅτι αἱ μὲν πρέπει να προηγών-

ταὶ ηγένεται τῶν ἀλλῶν, ἀλλά
ἔτι πρέπει ηγένεται τοῖς οὐλικής καὶ πνευματικής
αὐτὴν νὰ κατέγωστ τάξιν.
Ἐάν ηδη μεταβῶμεν εἰς τὸ γρίπον
εἰδος τῆς ἀνθρωπίνης ἐνεργείας, ἐν τῷ
όποιοι περιλαμβάνονται εἰς πρὸς τὴν
οἰκογένειαν ὑποχρεώσεις, τὰ πατρικά
καὶ μητρικά καθήκοντα, ἀνεμριζό-
λως θέλομεν διμελογήσει ὅτι τὸ σημερινὸν σύστημα πλημμελῶς ἐν πολ-
λοῖς πολλὰ γενέτιμα ἐν τῇ διδοκου-
λίᾳ παρημέλησε πρὸς ἀνυπολόγιστον
τῆς κοινωνίας ζημίαν. Οἱ γονεῖς, σύ-
νεμίκην ἔχοντες γγωσιν τῆς ψυχῆς
καὶ τοῦ σώματος τῶν τέκνων των,
ἀπορθῆσιν εἰς τα τῆς ἀναζερῆς του,
διέτει καὶ ψυχολογικῶν στερεωνται
γνώσεων ὅπως διέρτωσι κανονίσωσι
τὴν φυτικὴν βιομητίαν τῶν διενοητῶν
καὶ τοῦ δινημέτων ἀνάπτυξιν καὶ τῆς
φυσιολογίας ὡταύτως εἰσὶ. ὅλως ἀπει-
ροι διπώς ἀρχού. τως δροντίσωσι διά-
τὴν διετοῦρησιν τῆς ὑγείας του. Τα-
αύτη λοιπόν πρέπει νὰ είναι η πρωτή-
κουστα προπαρασκευή τῶν μελλόντων
νηγενετικῶν τὰ ὑψηλὰ καθήκοντα
τοῦ πατρός; Ηδὲ νεανικές κατὰ τὴν
ἐρημικὴν τῆς ἡλικίαν διδάσκεται
γρήσιμος διπώς ἐπαξιώς λάβη τὸν
τιτλὸν σιγαδεττούντος.

Εισέρχεται υπὲρ τὴν συζητικὴν στέγην
σχεδὼν ἐν πλήρει ἀγνοίᾳ τῶν μᾶλιστων
ἀναγκαῖων σῶν οἵα τὸ προστιθεμένον
τῆς γνώσεων, ἡ δὲ τοιαύτη περί την
ἀναρροφὴν τῆς γνώσεως ἀμέλειαν ἐγέ-
νετο καὶ γίνεται πελλατσίς ἀφορμή,

πειλημάττον ή τών αρρών απειρία
δισεπταγρήθωτων κοινωνικῶν διατάξ-
έων καὶ συμφορῶν.

Ο τελείαν ἔχων τὴν τοῦ καθήκοντός του συναίσθησιν πειδεγωγὸς διείλει πρὸ παντὸς ἄλλουν νὰ διδάσκῃ τοὺς γονεῖς καὶ ιδίως τὰς μελλούσας μητέρας περὶ τῶν ὑποχρεώσεων καὶ τῶν καθήκοντῶν των. οὐτοῦ εῆς γνώσεως τῶν ὑποίων ἡ σωματικὴ καὶ διανοητικὴ τῶν παιδῶν μόρφωσις ἀποβαίνει ἀδίηγατος. Εἶνε τῇ ἀληθείᾳ λυπηρὸν ν' ἀναθέτωμεν τὸ μέλλον τῶν ἐπερχομένων γενεῶν, τὸ μεγάλεῖον τῇ πατριός μεταξὺ χειρῶν ἀδεξίων, εἰ τὰς ἴσωντροπίας ἵσυνέτων καὶ ἔγραμμάτων τροφῶν ἡ εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ἀπερχοντολογιῶν δυστείχιστω καὶ ἀδιλέσχυν γρατίσιων. Ἀνοισμένη συνεγγῶς τοὺς ἀνθρώπους λέγεταις ἐτοι πυρορισμές εῆς γυναικὸς εἰνε ἡ τῶν τέκνων της ἀνατροφὴ, καὶ μόλις ταῦτα οὐδὲμίζ καταβάλλεται πρωσπίζει ὅπως αὗτη μάθῃ πᾶν διιαποτείτο πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς της ἀξοῦς, ὡς εἶνε, τῶν τῇζ ζωῆς νόμων ὡς καὶ τῶν ψυχικῶν φιλογενεῶν ἀγνοούσης τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἥψικῶν συγκινήσεων, ὡς καὶ τὰς ἀρρεμβάσεις των φυσικῶν ἀνωμαλιῶν, ἡ ἐν τῇ ἀνατροφῇ τοῦ παιδὸς παρέμβασις της μάλιστης βλάβης ἡ ὀφελείας γίνεται πρότεινος.

Καὶ ἡ τοῦ πολίτου ἀνατρεψή εἰ
ώσαις λίαν ἐλλιπής. Δὲν ἀντιλ
πως πείσωμεν τὸν πολέτην νὰ κατ
πιέῃ τὸν ἑγωῖσμαν, τὴν φιλαυτία
τού, χάριν τοῦ κωνιοῦ συμφίρουντο
τῆς ἀπέριορίστου εἰς τοὺς νόμους ὑπο
κοῆς καὶ τῆς ἀληθιᾶς πρὸς τοὺς συμ
πατριώτας φίλας καὶ ἀφοσιώσεω
Ἀλλούσσον δύσχερές καὶ δυσεκτέλεστη
θεωρεῖται τὸ ἔργον τόσου καταργε
στερού ἀποδείχνυται ή ἀνεπόρκεια τῶ
μέσων, τὰ ὄποια μεταγειρίζονται πρὸ^τ
ἐκπλήρωσίν του. Ἐκ τῶν δυναμένω
νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν ἀνατρεψή
τοῦ πολίτου καὶ εἰς τὴν παρ' αὐτοῦ ὁ
σκῆτιν τῶν πολιτικῶν ἀρετῶν διεργά
ρων ἐπιστημάων, αἱ μὲν οὐδεὶς οὐδὲ
σκονταὶ τοῖς πολλαῖς, ἀλλὰς δὲ ἡ-
λῶς καὶ ἀνεπιτηδείως εὗται εὑδεμί^ν
στοιχειώδης ἐπὶ τοῦ δικαιίου διδετε
γνωστικ, τῆς δὲ ιστορίας μὴ διδεται
νης διωκτικῆς πρέπει, εὑδεμίζει δύναται ν
γείνη ἴσορμογή αὐτῆς ἐν τῷ παρ'^τ
μὲν κοινωνικῷ βιώ. Ἡ συναπτικὴ τῶ
ισχυόντων νόμων διδασκαλία θέλει ἀν
αντιρρήτως μᾶς διαφωτίσαι περὶ τῇ
φύσεως τῶν πρὸς τοὺς συμπολίτας ας κα
τοὺς ἔμοισίους μας ὑπογραφεσιών μας
θέλει ἀναπτύξει τὸν πρὸς τοὺς νόμους

σεῖς ασμόν μας, ἐπαρκῆ δίδουσα ἡμῖν
ιδέων τῶν ἀδειαλείπτων συμπαθεῖσιν
τοῦ ιωμούτου ἀγωνιζομένου πάντοτε
νὰ προσεγγίσῃ πρὸς τὴν ἀλάθαστα
τοῦ Θεοῦ δικαιοσύνην. Κατὰ τὴν τῆς
ἰστορίας ἐξ ἄλλου μελέτην ὅρισκε
διδάσκαλος ὁ πτωχός αὐτῷ φ. -

φόρος. ὅπως ως ἀληθῆς χρησιμεύσῃ ὁ δῆγγος ἐν τῷ πρακτικῷ τοῦ πολίτου σταδίῳ, διάφορος, τῆς σημερινῆς ν' ἀ-
κελουθήσῃ πιοείαν. συμπενύσσων ἐ-
σσιν οἶόν τε τὰς ἡπεὶ τῶν διαφόρων μα-
χῶν λεπτομερείες καὶ ἀργητήσεις, νὰ
ἐ·διατρίβῃ τούναντίον περισσότερων
εἰς τὴν τῶν ἥθων καὶ ἔθιμων τῶν
λαῶν μελέτην. εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῶν
χαρακτῆρας τῶν, μεγάλων ἢ ὑπὸν.
Διάτοπη τρόπου τούτου καταιούνται
αἱ ἐκ τῆς ἔξελίξεως τῶν ἐν τῷ χόρῳ
σπουδαῖων συμβεβηκότων ἀπερρίουσαι
ἀλήθεια, ὡς, τέρ' εἰπεῖν, ὅτι ταὶ διέ-
φορα γεγονότα ἔξήργηνται κατὰ μέγις
μέρος ἐκ τοῦ εἰδὼς τῶν ἀνθρώπων
πράξεων, ὅτι ἡ τῶν λαῶν ἐνημερία ἡ
δυσπραγία ὡς ἀπορητή ἔχουσι σχεδὸν
πάντας τὴν διαγωγὴν τοῦ πολίτου,
τὴν περὶ τὴν ἐργασίαν, προσήμιαν του
καὶ ταξιδίων αὐτοῦ ἀργασί.

• Ήδη δυνάμεθα εὐλόγως νὰ έννοιη
σωμεν όποια τὰ τῆς πειθαγωγίας κα-
θήκουντα Αἱ προτειπένειαι της δέντρων πρὸς
τοὺς τῆς φύσεως νὰ συμμετέχωνται
νόμους, ἡ δὲ τῶν μαθημάτων διαίρε-
σις πρέπει ν' ἀκολουθῇ τὴν ἔργημά των
τῶν τοῦ ἀνθρώπου οὐνεργειῶν διάταξιν.
• Η πρὸς διδασκαλίαν ἀρμεσθετέρα θ-
λη πρέπει νὰ είνει ἐκείνη διὰ τῆς δοκί-
ας ὁ διδασκόμενος Ισχυροποιεῖ τὸ σῶ-
μα, διδών εἰς αὐτὸν εὐρωστίαν καὶ τό-
νον, ἐκείνη δι᾽ ἣς ἐκ ἀνάγκης δυνάμεθα
νὰ γίνωμεν θειεμήγαντες, ἐμπειροι, τεχνο-
τατοι, ἀνθρώποι; τέλος, δυνάμενοι ἀνέ-
πιον τοῦ πολέμου - ἡ πρὸς τὸ ζῆν.
Εἶνε ἐν λόγῳ ἡ διδασκαλία ἡ ἀρορω-
σα εἰς τὴν μόρφωσιν ψυχῶν πλήρη ἐ-
γγυωτῶν συναίσθησιν τοῦ καθήκουντός
των καὶ ἐν εὐθύτητι συνειδήσεως ἐρ-
γαζομένων· εἶνε τὸ σύστημα, διὸ καὶ γε-
δεικνύονται καλοὶ σίχογενειάργατοι καὶ
πολῖται πεποικισμένοι διὰ χρητῶν
ἡθῶν καὶ διὰ παντοίων καινωνικῶν
ἀρετῶν.

Ex : ἡς «ΣΑΜΟΥ».

(Continued.)

XPONIKA.

Απὸ τοῦ παρόντος φύλλου εἰςέρχεται τὸ «Νέων Εθνῶν». εἰς τὸ β' ἀπὸ τῆς ἴδιας τοῦ ἔτος Έπὶ τῇ εὐχαιρίᾳ ταύτη ἐκράξαντες τὰς απειρους ἡμῶν εὐγαριστίας πρᾶξις τὸ ἀξιότελον δημάρτιον, ὅπερ κατὰ τὸ ληξινὸν ἔτος παρέσχεν ἡμῖν, τὴν συνθήκην μήν τού, ἐτηλογήμει, ὅτι μετά τοῦ αὐτοῦ θρέψονται σὺ εγίτε μεν τὸν ἀγῶνα, ὅτι ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς ἀσυγκρίτους ἡμῶν πατρίδος ἀνελάβημεν.

— § —

Τὸ Κακούργιον δικεῖον ἔχει συνεδρία-
ση προσεχέας ἐν Ἀμμογώστῳ τὴν 21
Ιανουαρίου, ἐν Δάριψαι τὴν 28, ἐν
Πέρδιᾳ τὴν 5 ἡ εὐρωπαϊκόν. ἐν Αιρησ-
σῷ τὴν 14. ἐν Κυρηνεἴᾳ τὴν 25, καὶ
ἐν Λευκωσίᾳ τὴν 28.

ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΡΟΔΟΝ

(ເຕັກທຸມຊາ)

'Εκαλείτο Συδωνία, ἡ τοῦ ὁρμάνη καὶ κατιψή-
κει εἰς τὴν τελευταῖαν σίκινην τῆς γωρίου, εἰς
τὴν ἐσχατιὰν τοῦ δύσους, ἐπὶ τῆς δύσου τῆς ἀ-
γρύσσης εἰς Γερμαίνην. 'Ο πατέρων τῆς ὁ ἄρχυτής
ος ἀμαζηπηγός, ἀποθανών ὅτε ἡ κόρη καθίστα-
το ἐν γῇ λιξί, τῇ ἀρῆχε κληρονομίαν τὴν σίκιαν
καὶ τὸν περὶ αὐτὴν κῆπον καὶ γῆπεδον ἀξίας
πεντακοσίων φράγκων. Εἴ τοι πεωχὴν τόπον
ἔλογιζοντο ταῦτα ως ἀσκετὰ καλὴ περιουσίε-
Διυστυχῶς, καίτοι οὔσα ἐνάρετος καὶ φιλόπονος
χρήση, οὐδὲν εἰγε τὸ ἐλκυστικόν. 'Ητο καγειτ-
ή καὶ δισμορφώσεις κυρτή τὸ σῶμα, μὲ τοὺς ὄ-
μους πρὸς τὸ ἄνω καὶ τὸν λαιμὸν βεβιθίσμένων
ἐντὸς τοῦ διαττερόφου κορυσοῦ, ὅποθεν προέκυ-
πτε κεφαλὴ λεπτή, ἴσχυντη, ὡγέστη, μὲ μεγάλους
σκεπτικούς οὐθετικούς καὶ τεραστίου μέτωπον.
Οἱ νέοι διεβίνοντο παρ' αὐτὴν ἀδιάφοροι ή σκιο-
πικοί. 'Εκεῖνοι, τοὺς ἐποίεις θὰ ἥγιαν, δὲν
ἐνδιειρέοντο πεσσῶς διὰ τὸ ἀσθενικὸν τῆς ὑποκεί-
μενους, καὶ δὲν ἤθελον εἰς ἄλλου ἐκείνους, σίτινες
Οἱ τὴν ἐλάμβανον διὰ τὸ γρῆγον τοῦ.

Κατέρευγεν εἰς τὴν ἔκκλησίαν, καθ' ἃς ὁ
ρεῖς εἶνε αὐτῆς ἔργους κόστους. Εὑρίσκεν ἐν
τῇ ἀναχώνισε: τῇς Συνάψιστος τῷς ἔχοντας κα-
τὰ τῶν κακῶν σκέψιων. 'Ο λόγος τοῦ γυρίου
της: εἶναι ἐν γένει θεοτοκής καὶ ἡ Βιβλονομία, εἰγό-
λιθεῖς ἔξις ἐνθύρησι εὐδατεῖας. 'Ἐν τούτοις, αἱ
τυπωμέναι προστυγαὶ δὲν καττέρναζον πλίου
τὴν φυγὴν της: καὶ διὸ ἔκωλυσον τὸ πνεῦμα τῆς
τοῦ νῦν φέρεται εἰς κινδυνώθεις σκέψεις. 'Α-
πολπις, ἵλεις τὴν Σύνοψίν της καὶ ἐπειράτο
νὰ ἔξερῃ ἡ ἴδια προσευχὴς ἐνθυμωτεράς. 'Ε-
υμουσιμένη τούς λόγους τοῦ Εὐαγγελίου: σ' Μα-
κάριοις οἱ ἀλιστοτεῖστοι αἵστοι παρηγορθήσον-
ται, ἀπετίνετο ἀρέλις πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ
ἔλεγε. «Θέέ μου ἐπουράνιος, βλέπεις τὸν πόνον
μου, εὐσπλαγχνίσθητι με καὶ ἐλθὲ εἰς βοήθειάν
μου!» Οὕτω, κατὰ μίκρον, ἔφεκτούτο εἰς τὸ νῦν
συνδιαλέγεται σίκειας πρὸς τὸν Χριστὸν, σύστη-
μα: ἔβλεπεν, εἰς τὸ ἥμίρω: τοῦ μέρου, τὴν δι'
ἀκανθῶν ἐστρυμένην κεφαλὴν καὶ τὴν αἱμά-
σσουσαν καρδίαν. Καὶ θαυματένη οὕτω, συνέβη
ἐντελῆ ζίσσει τῇ προστυγῇ: τῇ νῦν φέρεται ἡ
σκέψις τῆς μακράν τῶν ἐπιγονῶν σκέψεων.
'Ανεπιστήτως, ἀ τεῖος: ἔτις: ἔτις: ὑπεντάται
ἐν τοῦτῃ τὸν ἐνθύρησιν. 'Ἡ τοῦτον εκκατονταν
φοίτηρις τῆς καθίστατο ἐπιφέρει μαρτυροτύρος,
καὶ εἰ πρὸς τὸν Ἰησοῦν συνδιαλέγει τοῦ ἐπέ-
ληγον. Τὴν σφραγῖδα εἰς ἐκστασιν. Γονυπετής πρὸ^τ
τοῦ ἐστρυμένου, τὸν ικέτευε: «Σὲ ἄγαπῳ,
Κύριε, ἐλθὲ εἰς ἀντιληφτί μου!»

Ἐδίετο οὖτα μετὰ ζέσεως, καὶ ἴσεν ὅτι αἴ-
ρηται; τὰ κλειστὰ τοῦ Ἐπτυξυμένου Βλέρα,
ἢ ἐπάντησαν ἡμίκτινού τοι εἰπεῖν ταῦτα αὐ-
τῆς βλέψυμεν; Οἱ ὄρθια λύσιοι τῆς Συδωνίας
ἐν ἀπειπόντοι πλέον τῶν συμπεπθῶν ὁρθαλγῶν
οὐ. Ἰητοῦ. Ἐν ἔστι τῇ καὶ πεζοὶ αὐτήν ἥτταζ-
ετο τι τὸ μετατρέπεσσον κυματίνουν ἐν τῇ σ-
ῆρῃ τοῦ ταξι. Φωνή τις, θίγουσα βαθέως τὴν
τρύπην τηρεῖ, τῇ ἐψιλύριζε: «Ζητεῖτε καὶ εὑρί-
στε, καρύετε καὶ ἀναιγήσσατε: ὑμῖν . . . πώλη-
τοι τὸ ὑπάρχοντά σαν, διεμειᾶσσαν αὐτὲς εἰς
οὐνία πανηγύρις, καὶ ἔτις θηταρύπην ἐν τοῖς φαντασί-
. . . ΕἼητοι καὶ ἔργοινθι με. . . .

Ἐπανελθοῦσα εἰς τὴν οἰκίαν, ἡ Σιδωνίας ἐ-
σχέριη ἐπὶ ὅσων εἶδε καὶ ἤκουσε, καὶ ἵδυ τί
ἀπεφύσιτε. Θὰ ἐπώλεις ὅσον τάχιστον, τοὺς ἄγρούς
της; καὶ βῆ ἐποεύετο πόδες· Ἐκεῖνον δοτίς τὴν
ἐκάλει· —Πρὸς μεγάλην ἐπιπλήξιν τοῦ χωρίου,
τὸ γήπεδον ἔστειθη εἰς δημοπρασίαν ὑπὸ τοῦ
ευανθετηράρχων. Ἡ Σιδωνίας τὴν πατρικὴν οἰ-
κίαν μόνον διετήσησε. Μετὰ τὴν πώλησιν ἀ-
περίστοις ν' ἀναγιωτήσῃ καὶ ἀπέλθῃ εἰς τόπους
Ιερούς. Ἀπῆλθε λαϊτόν, ἀσθενική, ἀλλὰ πρό-
θυμος καὶ ἀκούγετος, δεσμένη, τοῦ Θεοῦ καὶ
ἔλεοςσα τούς πτωγῶν, οὓς καθ' ὅδουν συνήντα.
Ἐπιστήθη τὴν Σαλίτην, τὴν Λούδον, τὸ
ὅρος τοῦ ἀγίου Μιγανῆ, εἴτα ἐπερεύθη μέχρι
Ράμης καὶ Ἱεροσολύμων· Ἀλλὰ ὅσα εἰδεν εἰς
τὰ ίερά αὐτὰ διεβήματα δέν ηρεσαν εἰς τὴν
καρδίαν της καὶ ἐσκανδάλισαν τὴν ψυχὴν της
ἄντι νά τὴν ἐνισχύσωσιν. Εὗρε παντοῦ πωλή-
τὰς πεζὰ τὰς βρυχίδας τοῦ ναοῦ, ἐγωῖταικάς
περὶ ἐπιγείων ἀπόλαυσεων μαρμάνας, τὴν ἄνευ
εἰλεκρινοῦς ἀγάπηης ἴνυπηρέτησιν τοῦ θείου, καὶ
ἐκ νέου ἡ ἀμφιθολία δείνως τῇ συνετάρξῃ τὴν
καρδίαν.

Ἐπέστρεψε πλήρης ἀπογοητεύσεως, διε πρώτην τινά, ἀνορίστασσα ἀπό τινος βιβλιοπωλείου μίαν α' Ανθολογίαν Ἀγίων, ἀνέγνωσε καθ' ὅδον τὸν βίον τοῦ ἀγίου Φραγκίσκου τῆς Ἀσσίζης καὶ οἱ ὄρθρα λοιποὶ τῇ; ἀνεψήγησεν ἐν ἀγαλλίᾳσει, διε ἔρθρον εἰς τὴν κατανυκτικὴν ἐκείνην προσευχήν τοῦ ἐνόδου Φραγκίσκου, ητις φέρει τὸν τίτλον: «Τομος εἰς τὸν Ήλιον». Ἐφ' ὅσον ἡ Σιδωνία ἀπανελέμβανε τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ θύρου, μεσοῦ ἀγίας πρὸς τὸν Πλάστην καὶ τὰ πλάσματά του, οὐρανία ὁράσσει τῇ ἐπεκάνετο εἰς τὴν καρδίαν. Τῇ ἐρχίνετο δὲ ἀνέπνευτο τὸν ὑγιεινὸν ἀέρα τοῦ γαρίου τῆς, τὴν ὅσμην τοῦ βιθυνίου δίστην καὶ σρόβης πόθος τὴν κατελέμβανε τοῦ νὰ ἴσῃ τὸν τόπου τῆς, ὃν ἀπὸ πολλοῦ εἶγεν ἐγκαταλίπη. Εἰσπεισει λοιπὸν πρὸς τὸ γαρίον τῆς καὶ ἐκλύστιν ἀνοίγουσα τὴν θύραν τῆς παρὰ τὴν ἐσεγκατάν τοῦ δάσσους σίκιας τῆς.

Πορούστες νῦν διαβάσης στὴν αρχιτεγνούμου θι τὸ θέλεπες πῶ; ὑπέρερχα καὶ ἔγα δῆποι; οἵτις ἵματασμοὺς καὶ ἐπιθυμίες... «Εἰω τῷρα τρεμῆται δίστι: ἐστάρηην πρὸς τὸν μάννον ἔμπτε παύηται ἀλληλίνον.

— Ποιον; ἡρώτησεν ἀρελῶς ή Νικούττα δια στέλλουσα τοὺς ὄρθρα λαμπούς;

— Αργότερα θὰ σου τὸ ἔξηγήσω... Τώρα, προσέθηκεν ἀρρώ τρυφερῶς περιεπούθητον ἐγκαταλειπμένην, θὰ μένωμεν μαζί, χρόνος τοῦ ἀγκυρῶν δεῖν διέθει; Οὔτε νὰ ἀγνωστούμε ἔκεινους πωσ ὑποφέρουν...

«Η τοικύτη εὐσπλαγχνίδες συνεκίνητες τη Μεγάλεταν πλειστέραν ἔπι: οἵτις τὰς νουθεσί τῶν ιερέων. Αρωασιών, πιστῶν καὶ ὀλεφήνυτος τὴν Σιδωνίαν. Διέμενον ὄμως, πρὸς μέρη σκάνδαλων τοῦ γαρίου, καὶ ή Μεγάλτα υπήκουεν εὐπιειδῶς εἰς τὴν πρωτεστατιάν τῆς.

«Η Σιδωνία κατά τὴν ἐποχὴν αὐτήν, εἰ-

Τό σκηνμα αύτό μίς τὰ ἀπλῶ του ἐπιπλῶ
ἡτο ἥδη ἡ μόνη της περισυστιχ, διότι οἱ ἔλεγ-
μοσύναι καὶ τὰ τρξεῖδε εἰς γν κατεμβρούσιντο
ἐπιλοιπον τῆς πατρικῆς της κληρονομίας; Άλλ'
η Σιδωνία δὲν ἐφράντιζε περὶ τούτου. 'Ο πε-
νία της τὸν προστήγητες πρὸς τὸν ἄγιον Φραγ-
κίσκον, διν ἥμελον νὰ λέσῃ ὡς πρόσωπον. 'Ἐνε-
φρεστο ἄλλως καὶ ἀπὸ τοὺς λόγους του Εὐαγ-
γελίου: πλὴν μερικαντε λέγοντες: Τί θὰ φάγω-
μεν η τὶ δι πιώμεν η τὶ θὰ ἑδύθημεν! . . .'
Διὰ νὰ ἑδύεται, εἶγε τὰ ἑδύκατά της μα-
κριτίδος μητρός της: τὸ δάκρυ τῇ παρεῖτε
πρὸς τρυφήν τοὺς ἄγριους του χρηποὺς τὸ θύεος
καὶ τοὺς ἀμανίτας τὸ φθινόπωρον. Διὰ νὰ κερ-
δίῃ τὸν ἄρτον της, συνέλεγε φρύγανα τὸν γει-
μῶν, ἁσάνθεμα κατὰ τὸ ἔχρ καὶ τὰ ἐπώλει
εἰς τὴν περικειμένην ἀγοράν. Κατίστη πάμπτω-
γες, εὗσικεν ἀκόμη μίστα σπῶς ἀνακουφίζῃ
τους δυστυχεστίους αὐτῆς. Τὸ δάκρυ δὲν τὴν
ἐρόδιζε πλέον η προσευχὴ καὶ αἱ ἐργασίαι εἰχον
ἀπὸ πολλοῦ ἥδη ἀπονεκρώση τούς πειρασμούς
της, καὶ τὰ ἀνατάλλοντα ρυτὰ ἤταν τώρα δὲ
αὐτὴν θελκτικαὶ καὶ συμβολικαὶ εἰκόνες του πε-
νυγάνου Θεοῦ. Τὰ ἥγια πάντας καὶ τὰς ἀγραπ-
τικαὶ τὰ πλακαμάτα τοῦ ἐπιφυγοῦ Πατρός. 'Η-
γέντας ἐπιστὶς μετὰ βαθεῖας εὐσπλαγχνίτις τοὺς
πιωγές τοῦ δάκρους καὶ ἐπήγκειν εἰς ἐπισκε-
ψιν τῶν ἔνδοκόπων καὶ τῶν ἀνθρώκων. Κα-
τεκλίνετο γηματ, περὶ τὸ ἀσθενῆ των τέκνων
καὶ τὰς γυναῖκας, ἀρρεσιψάνη κατὰ προτίμη-
τιν εἰς τοὺς ἀδλιεστέρους τούτων καὶ τοὺς πλέον
πειραρχημένους.

Οἱ γλωττικοὶ ὑψουν τοὺς ἀμενούς διὰ τοὺς τρέσους; τῆς ἀνθούς; Οἱ ἐπιεικέστεροι τὴν ἔνεργειαν τοῦ τρελλήν ἡτοι, ἄρεσον ἐσκόρπισε τὴν πειραιώνταν της, ἐκητείλικετο οὐτω συνανασταττεράμενη τοὺς κατωτέρους τῆς καὶ τοὺς ἐπαύτας. Καὶ ἐρημίειος αὐτὸς τὴν ἐμέμφετο διὰ τὴν ἄμερόν της φιλελεγμοτύνην. 'Αλλά' ή Σιδωνίας ἤισχρόβει. 'Ἐν τῷ αυτοτιχοῖσι ψ.Θύρῳ τῶν δύνων, τῇ ἐράνιντο ὅτι ἥκινε τὴν ῥωγγήν τοῦ Ἰησοῦ, λέγοντος αὐτῇ «Μακάριοι εἰ κεκλαροὶ: τὴν ἐρίξειν...». Καὶ αἱ πιρῶται τὰ φυλλώματα τοῦ κτίνειν τοῦ ἥλιου, τῇ ἐράνιντο ὡς λάμψι: τῆς κάριτος τοῦ 'Ὕψιστου φθεγκούσα μέγρις εὐτῆς, εἰ η̄ καρδία τῆς ἐπιληρούστο γαρῆς.

'Εποιησεν πάτερ, εἰδὼν τὴν ἐράνην τοῦ λα-

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἐν τῷ βιβλίοπωλείῳ τοῦ Χ. Π. Θ.
Νικόλαιος ἐνρίσκοντας παντὸς εἰδούς
διδάσκει καὶ βιβλίζει πρὸς χρῆσιν τῶν
δημοτικῶν συγγραφέων, περιθεναγωγείων
καὶ σχολαργείων πωλεῖμενα εἰς τι-
μὰς ἀκαταγώνιστας. Διὰ τὸ δημοτι-
κά συγγρεῖα πλήρη τῶν συνήθων εἰρί-
σκονται καὶ δῆλως νεαφρυνῆ βιβλία συγ-
γραφέντα κατὰ τὸ νέον διδάσκειν
σύστημα ὑπὸ διαστῆμα 'Ελλήνων
λογίων.

Ιπίσης εύρισκονται κινητά γράμματα και άριθμητήρια διά τα σημερινά σχολεῖα.

Τιμοκατάλογος τῶν ἀνωτέρων ἐπο-
στέλλεται τῷ αἰτιοῦ-τι.

‘Ο χ. ‘Ανδρέας’. Παντελάκης εί-
δωσεις τὸ σεβαστὸν κοινὸν ἀπάστης τῆς
νήσου, ὅτι προμηθεύει εἰς τιμῆς εὐθη-
νοτάτας παντὸς εἰδῶνς καὶ πάσης οὐ-
λῆς βιβλία, οἷον ἐπιστροφονικά. οὐλο-
λογικά, ἴστορικα, ἑκαλησιαστικά, ποι-
ῆσις ὄλων τῶν Ἑλλήνων ποιητῶν,
κομψῶν καὶ στερεῶν; ή Αἴθιονις δε-
δεμένα.· ‘Ιστορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ’ Ε.
Ονους· ὑπὸ Κ. Παπαρρηγόπουλου δεε-
μένην εἰς τόκους ὃ μετά γεωγραφίας
γάρτου Σελ. 20. · ‘Ιστορίαν τοῦ 19ου
αιώνος’ ὑπὸ Καραϊζίου Σελ. 82. Η

τιωνος· υπο Καρολίδου Σελ. 22. Γε-
νικήν· Ιστορίαν· Πολυζωίδου Σελ. 22.
Τά ανωτέρω γραπτικώτατα διά
πάντα "Ελληνα πολίτην βιβλία ς
σπεύδουν να προμηθευθωσιν οι Θέλον.
τες την άπολετησι αντών, καθότι ζη-
τός διλίγουν έξαντλωνται, κπευθυνόμε.
νοι πρὸς τὸν ἐν Δάρναι θιαμένοντα
Κον'Ανδρέαν Γ. Ηαντελάχην.

Κατά τὴν ὥδην "Οὐρανὸς ἐν Σκάλῃ εὑρίσκεται τὸ γυναικῶν ξενοδοχεῖον τῆς Κυρίας Αἰγαίους Κ. Χαραλαμπίου, ὃπερ τυγχάνει αξιοσύστατον διὰ τὴν καθαριότητα, περιποίησιν καὶ εὐθητιαν εύτοιμην.

Ο Κος Δεωνίδης Ἀργυράκης εἰδό-
ποιεῖ τὸ σεῖσας· ὃν καινὸν διε τρέξατο
τῆς αχτασκευῆς; Εντάκτησταζυ-
λῆς, σπερ υι εἰς καλήτερον τοῦ εύ-
ρωπατοῦ καὶ λίγην ὠρέλιμουν διὰ τοὺς
χαθενεῖς. Οἱ θελο· τες νὰ προμηθευθῶ-
τιν εἴς αὐτοῦ ἀς ἀποταθῶσι προς τὸν
εἰρημένου κύριον. Πίμαι λιαν συγκα-
ταξατικαῖ.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀλλάσσοντες δι-
αμονὴν συνδρομῆται· τοῦ «Νέου Ἐ-
θνους» νὰ καθιστῶσι τοῦτο δῆλον τῇ
διευθύνσει ἥτις ἐν ταῖς περιπτώσει
οὐδὲ μίγνηξει εὐθίνη,· ἐχ· ἐπέρχεται
μίγνητις τοῖς ἐπὶ τοῦ διατάξεων ποιῶν

Γραμματική Ελληνικού γλώσσας